

(Ảnh trái) Lần đầu gặp gỡ... (Ảnh phải) 3 năm sau, Hồng Lan trong tà áo dài đã làm Jason Nelson xao xuyến ngay phút ban đầu.

CHUYỆN TÌNH QUỐC TẾ: ANH DU KHÁCH VÀ CÔ GÁI MẶC ÁO DÀI

INTERNATIONAL LOVE STORY: THE TOURIST AND LADY IN AO-DAI

-A REAL STORY, AS WRITTEN BY JASON NELSON

In 2016, I was on a tour of SE Asia, which began in Thailand and moved on to Laos, Vietnam and Cambodia. On September 2, I'd been in Vietnam for a few days when we took a day tour from Saigon to Ben Tre in the Southeast countryside. There, I rode a tuk-tuk (xe lam) through the countryside, visited a few spots, including a beekeeper, a candy factory, and a tourist site where a band performed what I later came to know as Cải Lương. We'd finished up for the day and were waiting near the Mekong for a boat to take us back across the river so we could catch our bus to Saigon. As my small group of tourists waited for the boat, we became bored and walked into a nearby tourist site. As soon as I walked in, maybe 40 or 50 feet away, I immedi-

ately noticed a lady (she worked there) standing alone in a white and black áo dài. Without thinking, I said, "She's beautiful!" My Vietnamese tour guide overheard me and with no hesitation said, "C'mon, I'll introduce you to her!" I thought the whole idea seemed crazy, but I followed him anyway. Lan seemed very surprised with my tour guide's aggressive approach, but she complied and wrote down her number on a sheet of paper. The guide tore it from the sheet and handed it to me. I gave Lan my email address. Lan later told me that the tour guide was so forceful, she didn't have a second to think about what she was doing! The guide took a picture of me and Lan together. As I walked away to catch my boat, I turned and told her, "You're very pretty!" I re-

member Lan saying in a very shy, sweet voice, "Thank you." Honestly, I have to say, at that time that I really didn't take the whole thing seriously. I thought I would likely never see or speak with this woman again! We lived over 8,000 miles from one another, and I figured I'd likely never return to Vietnam. But later, Lan emailed me, and we began to learn about each other. I downloaded the messaging app, Zalo, and we eventually spoke every single day until we were back together. That December, I went back to Vietnam to visit Lan. Maybe that October, I had been informed by my company, which I'd worked at for nearly 10 years that me and many of my coworkers would be eliminated as the company downsized. But I wasn't depressed; I was

actually excited. It was at that point that I decided I would move to Vietnam to be with Lan. I signed up online for a TESOL (English teaching) course in Gò Vấp. In April 2017, I moved to Vietnam, completed my TESOL certificate, and found a job teaching English at VUS in Biên Hòa. I worked there for the next two years. In mid-2019, I brought Lan and her son (now my son too!) to the US. We married on June 5, 2019. Lan has been the best thing that ever happened to me, and I love her more and more every day. She's now a US citizen.

Năm 2016, tôi có chuyến du lịch ở Đông Nam Á, bắt đầu từ Thái Lan, sau đó đến Lào, Việt Nam và Campuchia. Ngày 2 tháng 9, khi đã ở Việt Nam được vài ngày, chúng tôi có một chuyến đi trong ngày từ Sài Gòn đến Bến Tre, vùng nông thôn phía Đông Nam. Ở đó, tôi lái chiếc xe lam đi trên những con đường làng, ghé thăm một số địa điểm như trại nuôi ong, xưởng làm kẹo và một khu du lịch nơi có ban nhạc biểu diễn một thể loại âm nhạc mà sau này tôi mới biết là Cải Lương.

Sau khi kết thúc chuyến tham quan, nhóm chúng tôi chờ thuyền bên bờ sông Mê Kông để quay trở lại Sài Gòn. Trong lúc đợi, vì cũng chán, chúng tôi đi dạo vô một khu du lịch

gần đó. Ngay khi bước vô, cách khoảng 12-15 mét, tôi lập tức để ý tới một cô gái mặc áo dài trắng đen đang đứng một mình. Không suy nghĩ gì nhiều, tôi buột miệng: "Cổ thật đẹp!"

Hướng dẫn viên du lịch người Việt của tôi nghe thấy vậy liền phấn khích nói: "Đi nào, tôi sẽ giới thiệu anh với cô ấy!". Lúc đó tôi thấy chuyện này thật điên rồ, nhưng vẫn đi theo anh ấy.

Lan có vẻ rất ngạc nhiên trước cách tiếp cận mạnh dạn của anh hướng dẫn viên, nhưng cổ vẫn đồng ý và viết số điện thoại ra một tờ giấy. Anh hướng dẫn viên xé mẫu giấy điện thoại đó ra khỏi tờ giấy và đưa cho tôi, còn tôi thì đưa Lan địa chỉ email của mình. Sau này, Lan kể lại vì anh hướng dẫn viên quá nhiệt tình nên cổ thậm chí không kịp suy nghĩ trước khi đưa số điện thoại.

Anh hướng dẫn viên cũng chụp một tấm hình của tôi và Lan cùng nhau. Khi rời đi để lên thuyền, tôi quay lại và nói với Lan: "Em thật xinh đẹp!". Tôi vẫn nhớ Lan đã đáp lại bằng giọng nói nhẹ nhàng, đầy ắp: "Cảm ơn anh."

Thành thật mà nói, lúc đó tôi

không nghĩ gì nhiều. Tôi tưởng mình sẽ không bao giờ gặp hay nói chuyện với Lan nữa, vì chúng tôi sống cách nhau hơn 8.000 dặm và tôi nghĩ mình sẽ không bao giờ quay lại Việt Nam. Nhưng sau đó, Lan đã gửi email cho tôi và từ đó chúng tôi bắt đầu tìm hiểu nhau. Tôi tải ứng dụng Zalo, và chúng tôi dần dần trò chuyện mỗi ngày, cho đến khi chúng tôi có cơ hội gặp lại nhau.

Tháng 12 năm đó, tôi quay lại Việt Nam để gặp Lan. Cũng vào khoảng tháng 10, công ty mà tôi làm việc gần 10 năm thông báo sẽ cắt giảm nhân sự, và tôi nằm trong danh sách bị loại. Nhưng tôi không buồn, ngược lại tôi cảm thấy rất phấn khởi vì tôi đã quyết định sẽ chuyển đến Việt Nam để ở bên Lan.

Tôi đăng ký một khóa học TESOL (chứng chỉ dạy tiếng Anh) tại Gò Vấp. Đến tháng 4 năm 2017, tôi chuyển hẳn sang Việt Nam, hoàn thành chứng chỉ TESOL và tìm được công việc dạy tiếng Anh tại VUS Biên Hòa. Tôi làm việc ở đó trong hai năm.

Giữa năm 2019, tôi đưa Lan và con trai của cô ấy (bây giờ cũng là con trai tôi!) sang Mỹ. Chúng tôi kết hôn vào ngày 5 tháng 6 năm 2019. Lan chính là điều tuyệt vời nhất từng đến với cuộc đời tôi, và mỗi ngày tôi lại càng yêu cô ấy nhiều hơn.

Giờ đây, Lan đã trở thành công dân Mỹ. 🥰🥰